

MORFICO

tvůrce stavebních materiálů

APLIKAČNÍ MANUÁL

(TECHNOLOGICKÝ POSTUP APLIKACE)

MFC Anhydrit 020 (025,030)

MFC - MORFICO s.r.o.

Olbrachtova 1758

666 03 Tišnov

Tel.: + 420 549 410 141

Fax: + 420 410 089

e-mail: morfico@morfico.cz

www.morfico.cz

Základní informace

MFC Anhydrit 020 (025,030)

MORFICO
tvůrce stavebních materiálů

Rádi Vám zašleme další informace ohledně technických podkladů k jednotlivým výrobkům MFC Anhydrit 020 (025, 030). Kromě toho jsou Vám kdykoliv k dispozici naši odborníci, a to radou i činy. **Obráťte se na nás!**

ZÁKLADNÍ PRAVIDLA:

- minimální teplota pro pokládku potěru (teplota místnosti): +5°C
- maximální teplota pro pokládku potěru (teplota místnosti): +30°C
- zabránit průvanu během procesu tuhnutí
- po 48 hod. zahájit nárazové větrání a min. teplotu 10°C
- zabránit přímému slunečnímu záření na podlahu
- podlaha je zpravidla po 1 - 2 dnech pochozí, částečně zatížitelná nejdříve po 5 dnech

Míra rozliti musí být mezi 21 a 24 cm.

Při výběrovém řízení potěrů na bázi materiálu MFC Anhydrit 020 (025, 030) musí být zohledněny aktuální normy a předpisy, zejména pak ČSN 74 4505.

POKYNY PRO POPIS VÝKONU

TEKUTÝ POTĚR

MFC ANHYDRIT 020 (025, 030)

JAKO SPOJOVACÍ POTĚR:

- údaje o namáhání/zátěži
- údaje o pevnostní třídě
- údaje o síle vrstvy potěru

TEKUTÝ POTĚR

MFC ANHYDRIT 020 (025, 030)

JAKO POTĚR NA SEPARAČNÍ VRSTVĚ:

- údaje k namáhání/zátěži
- údaje k pevnostní třídě
- údaje o utěsnění
- údaje o krajovém pásu
- údaje o síle vrstvy potěru

TEKUTÝ POTĚR

MFC ANHYDRIT 020 (025, 030)

JAKO POTĚR NA IZOLAČNÍ VRSTVĚ:

- údaje k namáhání/zátěži
- údaje o pevnostní třídě
- údaje o utěsnění
- údaje o krajovém pásu
- údaje o zakrytí izolačních vrstev
- údaje o síle vrstvy potěru

TEKUTÝ POTĚR

MFC ANHYDRIT 020 (025, 030)

JAKO TOPNÝ POTĚR:

- údaje k namáhání/zátěži
- údaje o pevnostní třídě
- údaje o konstrukci topného systému
- údaje o krajovém pásu
- údaje ke kročejové a tepelné izolaci
- údaje o zakrytí izolačních vrstev, případně v závislosti na systému
- údaje o síle vrstvy potěru

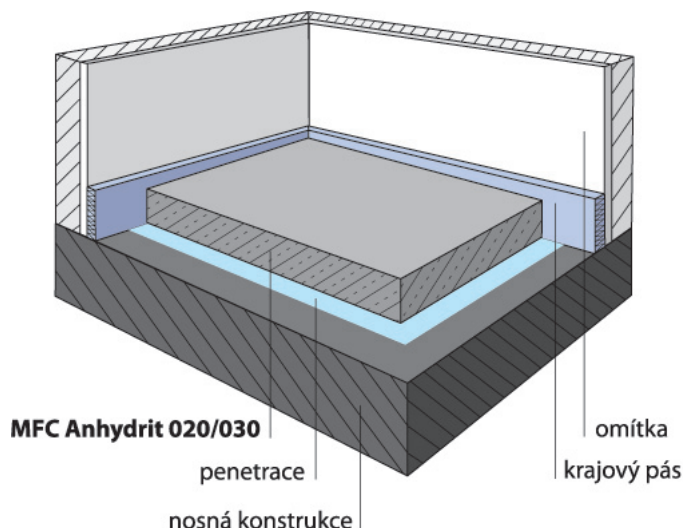
FUNKČNÍ PŘEDNOSTI TEKUTÉHO POTĚRU

- velmi vysoký výkon pokládky. Bez problémů lze položit až 1000 m²/den
- vlastní zhutnění a samonivelace šetří čas a síly při zpracování
- rovinnatost. Běžně lze docílit ± 2 mm na 2 m lati
- prostorová stabilita. Potěr je možné pokládat na velkých plochách beze spár
- homogenní skladba potěru v celé síle a to bez dalšího hutnění a hlazení
- vysoké pevnosti v tlaku a tahu za ohybu (minimální pórovitost)
- dobrá tepelná vodivost - optimální pro podlahové vytápění (trubky jsou zcela opláštěné potěrem)
- zdravotně nezávadný
- vhodný pro všechny běžné podlahové krytiny.
- v případě ošetření povrchu vhodnou hydroizolační stěrkou lze potěr aplikovat i ve vlhkých prostorách (např. koupelny, prádelny, garáže).

Nutno zamezit dodatečnému vníká-ní vlhkosti do potěru!

MFC Anhydrit 020 (025, 030) jako SPOJOVACÍ POTĚR

Spojovací potěry mají zpravidla za úkol vyrovnat a připravit nerovný povrch nosného podkladu pro další použití. Spojovací potěry musí být spojeny s nosným podkladem po celé ploše a to pevně a bez přerušení. Takto lze zajistit přenos působení případných sil přímo na podkladní vrstvu.

PŘEDPOKLADY

Spojovací potěry mohou být případně vystaveny i působení vzestupné vlhkosti z podkladu a procesům difúze vodních par. Případná preventivní opatření na zajištění potěru proti těmto vlivům musí být navržena projektantem.

Před vlastní pokládkou tekutého potěru musí být ukončen proces vytvrzení podkladního betonu. Při vysychání tekutého potěru musí být zohledněna zbytková vlhkost obsažená v betonu.

Konstrukční spáry musí být převzaty do tekutého potěru ve stejné šíři, jinak může být plocha položena zcela beze spár.

PODKLAD

Pro zajištění pevného spojení přenášejícího případné síly musí podklad splňovat následující podmínky:

- dostatečnou pevnost
- přínavou a čistou strukturu
- musí být bez prasklin a volných částic
- povrch podkladu nesmí být znečištěn olejem, palivy, zbytky malt, nátěry a jinými nečistotami zabráňující pevnému spojení
- rovinnatost podkladu musí odpovídat podmínkám stanoveným dle platných norem.

Savé podklady - jako například betonové a cementové potěry, musí být ošetřeny tak, aby nedošlo k předčasnému úbytku vody z tekutého anhydritového potěru odsátím do těchto podkladů (napenetrovat např. MFC Primer 620!).

PROVEDENÍ

Síla vrstvy spojovacího potěru, který je položen jako tekutý potěr, není z hlediska zatížení směrodatná.

Je však třeba dodržet minimální sílu vrstvy potěru. Tato nesmí být menší než 15 mm.

Další pokyny k přípravě a provedení od strany 10.

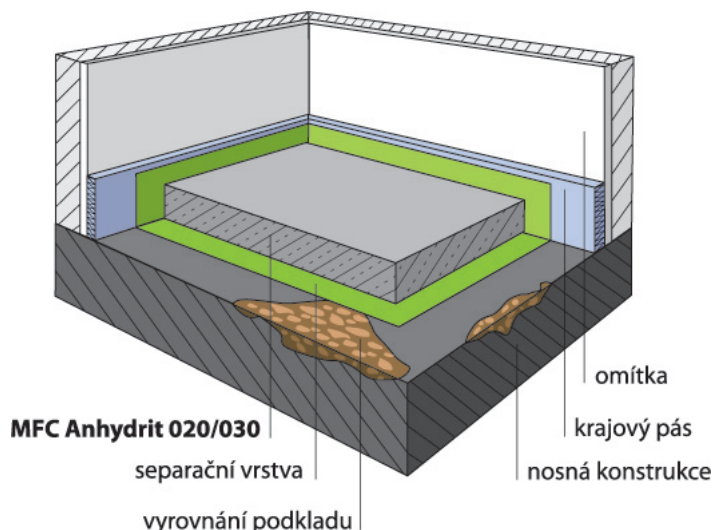
NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- čistý a suchý podklad
- savé podklady vždy ošetřit penetrací
- převzít konstrukční spáry
- dodržovat minimální sílu vrstvy potěru

MFC Anhydrit 020 (025, 030) jako

POTĚR NA SEPARAČNÍ VRSTVĚ

Tekutý potěr na separační vrstvě je volně pohyblivý. Tento způsob se použije tehdy, pokud podklad není vhodný pro pokládku spojovacího potěru. Často se tento způsob používá k rychlé a cenově výhodné sanaci podlah ve starých zástavbách.

PŘEDPOKLADY

Separací vrstva nesmí být při pokládce potěru srovnávána s opatřením na utěsnění potěru. Separací vrstva umožňuje pouze volný pohyb desky potěru na podkladu.

Konstrukční spáry musí být do tekutého potěru převzaty ve stejné šíři - jinak lze pokládku provádět zcela beze spár.

Při pokládce potěru musí být stěny již omítnuté.

PODKLAD

Důležitým předpokladem pro pokládku separační vrstvy je suchý a čistý podklad. Větší díry a praskliny je třeba uzavřít. Bodové vyvýšeniny, potrubí a podobné překážky je třeba zarovnat tak, aby vznikl nosný podklad s rovným povrchem.

PROVEDENÍ

Krajové pásy (tl. 5 mm, vždy podle velikosti místnosti) umístit na všech vzestupných částech jako jsou stěny, sloupy, topení apod.

Důležitá je i řádná pokládka separační vrstvy. Tato by měla být položena pokud možno ve dvou vrstvách, přičemž lze pojmout utěsnění potěru a parotěsnou zábranu jako jednu vrstvu. Přitom je třeba dodržet:

- rozložení separační vrstvy bez vln a překladů
- jednotlivé pásy separační vrstvy by měly být položeny s 10 cm přesahem.

Materiály vhodné jako separační vrstva:

- polyethylenová fólie
- papír povrstvený umělou hmotou
- papír nasycený bitumenem
- netkaná tkanina ze skelného vlákna
- jiné výrobky se srovnatelnými vlastnostmi.

Doporučuje se též jednotlivé pásy svařit či přelepit PE páskou, aby byla zajištěna vodotěsná vana. Pokládku separační vrstvy provést dle obrázku výše. Minimální síla vrstvy potěru se řídí podle pevnostní třídy tekutého potěru - viz. ČSN 74 4505

Další pokyny k přípravě a provedení od strany 10.

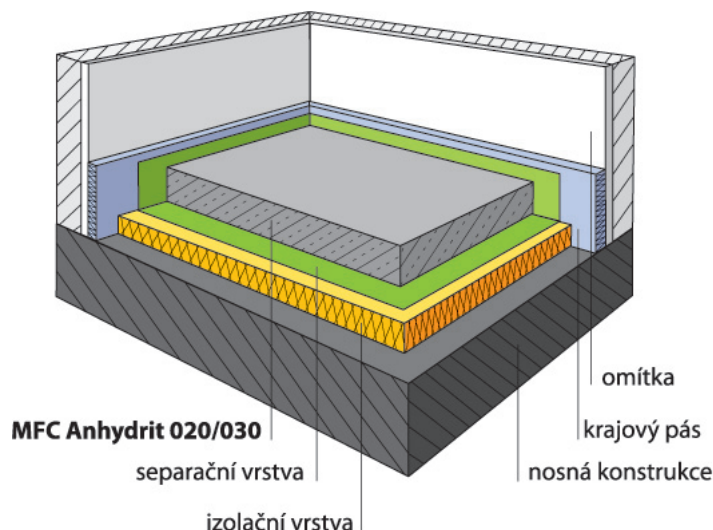
NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- převzít konstrukční spáry
- vyrovnat nerovnosti podkladu
- řádně provést pokládku separační vrstvy
- jako separační vrstvu nepoužijte hliníkovou fólii bez polyethylenové či polyesterové ochranné vrstvy - nebezpečí chemické reakce hliníku s AE potěrem !

MFC Anhydrit 020 (025, 030) jako

POTĚR NA IZOLAČNÍ VRSTVĚ

Zvýšené požadavky na zvukovou izolaci - zvláště v bytové výstavbě, vyžadují podlahovou konstrukci s potěrem na izolační vrstvě. Právě u těchto podlahových konstrukcí je minimální síla vrstvy potěru závislá na očekávaném provozním zatížení a navíc i na stabilitě izolační vrstvy.

PŘEDPOKLADY

Při projektování a realizaci tekutého potěru na izolační vrstvě je třeba dodržet následující zásady a směrnice:

- zvukově a tepelně izolační vlastnosti jsou závislé především na zvoleném materiálu. Důležitý je pečlivý výběr vhodných izolačních materiálů.
- pokud jsou zvukově a tepelně izolační materiály položeny spolu v jedné izolační vrstvě, měl by být materiál s nižší stlačitelností umístěn nahoře.
- opatření proti vzestupné vlhkosti musí být navržena projektantem.

Potrubí a jiné překážky na podkladu je třeba srovnat do roviny vyrovnávacím potěrem nebo přidavnou izolační vrstvou. Minimální síla vrstvy se vypočte z průměru potrubí plus stlačitelnost izolačního materiálu.

Konstrukční spáry musí být převzaty ve stejné šíři i do tekutého potěru - jinak lze potěr pokládat i na velké plochy zcela bezespár.

Při pokládce izolačních vrstev a potěru musí být stěny již omítnuté.

PODKLAD

Důležitým předpokladem pro pokládku izolační vrstvy je suchý a čistý podklad. Větší díry a praskliny musí být uzavřeny, případné nerovnosti musí být odstraněny, aby izolační vrstva dosedla po celé ploše.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- výběr a pokládku izolačního materiálu provádět co nejpečlivěji
- zakrytí izolačních vrstev způsobit jako těsnou vanu
- převzít konstrukční spáry
- krajové pásy odříznout až po položení nášlapné vrstvy

PROVEDENÍ

U potěru pokládaného jako plovoucí potěr je velice důležitým prvkem řádné položení krajového pásu. Krajový pás musí být umístěn na všech vzestupných stavebních částech jako např. stěny, sloupy a topení. Dále musí být krajový pás dimenzován tak, aby na všech stranách desky potěru byla dána stlačitelnost pásu min. 5 mm. Pouze takto lze správně zabránit zvukovým a tepelným mostům.

PROVEDENÍ (pokračování)

Před vlastní pokládkou potěru musí být izolační vrstva zakryta. Toto zakrytí musí být provedeno jako těsná vana, aby byla až do konečného vytvrdnutí potěru zajištěna nepropustnost této vany. Navíc musí být okraje této vany vytaženy až po horní hranu krajového pásu, pokud tento pás sám osobě neplní i funkci zakrytí potěru u stěny. Minimální síla vrstvy potěru se řídí podle pevnostní třídy tekutého potěru - viz. ČSN 74 4505 nebo také dle tabulky na této straně.

Přesah krajového pásu je třeba odstranit až po provedení nášlapné vrstvy. Tím je zabráněno zaplnění krajových spár a vzniku zvukových mostů.

Další pokyny k přípravě a provedení od strany 10.

SYSTÉMOVÁ POKLÁDKA IZOLAČNÍ VRSTVY:

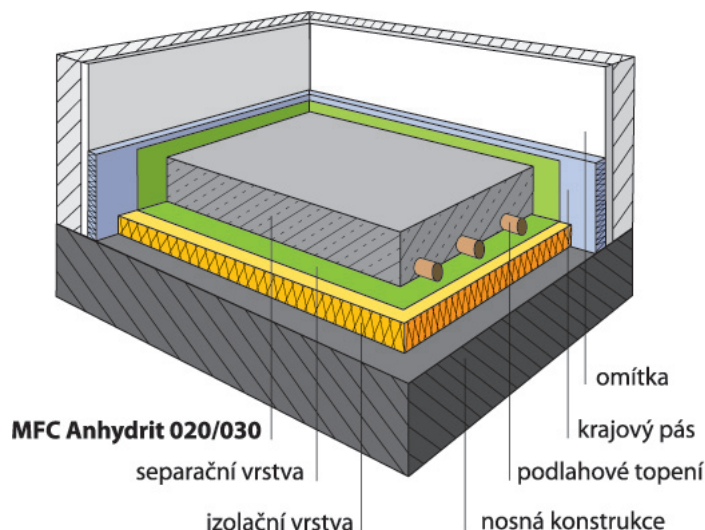
Při pokládce izolační vrstvy je třeba dbát na těsnou pokládku, přičemž desky musí být pokládány na sraz. Vícevrstvé izolace je třeba pokládat tak, aby byly srazy posunuty. Maximální počet vrstev kročejové izolace jsou dvě.

Tabulka pro stanovení jmenovité tloušťky potěru						
Provozní zatížení v KN/m ²	Účel použití podle DIN 1055	Jmenovitá tloušťka potěru ¹⁾ v mm				
		Stlačitelnost izolační vrstvy ²⁾				
		do 5 mm		> 5 mm do 10 mm ³⁾		
		AE 20 ⁴⁾		AE 30 ⁵⁾		AE 20 ⁴⁾
						AE 30 ⁵⁾
1,5	byty	≥35	≥30	≥40	≥35	
2,0	kanceláře, nemocniční pokoje	≥40	≥35	≥45	≥40	
3,5	garáže (< 2,5 t)	≥55	≥45	≥60	≥55	
5,0	školní třídy, chodby, prodejny, knihovny	≥65	≥55	≥70	≥60	
7,5	dílny s lehkým provozem	≥80	≥65	≥85	≥75	

- 1) u izolačních vrstev >30 mm je třeba jmenovitou sílu vrstvy potěru zvýšit oproti uvedeným údajům o 5 mm
- 2) $d_L - d_B$; u vícevrstevných izolačních vrstev je třeba použít součet stlačitelností všech vrstev
- 3) nepoužívat pod nášlapné vrstvy z kamene a keramiky
- 4) pevnost v tahu za ohybu položeného potěru je dle DIN 18560, část 2. v průměru 2,5 N/mm²
- 5) pevnost v tahu za ohybu položeného potěru je dle DIN 18560, část 2. v průměru 3,0 N/mm²

MFC Anhydrit 020 (025, 030) jako TOPNÝ POTĚR

Topný potěr je přímo vytápěný potěr, který je většinou položen jako potěr plovoucí. Předností anhydritového tekutého potěru je, že zcela a bez jakýchkoliv mezer opláští vodiče topení a zajistí tak optimální přenos tepla. Síla vrstvy potěru je přitom ovlivněna umístěním vodičů topení v potěru.

PŘEDPOKLADY

Při projektování a realizaci topného potěru je třeba dodržet stejná pravidla a zásady jako při pokládce potěru na izolační vrstvě. Avšak navíc je třeba:

- z důvodu zvýšených požadavků by se měla použít pouze izolační vrstva se stlačitelností do 5 mm.
- krajový pás musí být přitom tl. 10 mm, aby bylo možné eliminovat podélné roztážení podlahy během procesu vyhřívání podlahy. Na všech stranách musí být zajištěn volný pohyb desky potěru v délce min. 5 mm. Pohyby prováděné potěrem v důsledku změny teplot nesmí být v žádném případě omezovány. Přitom musí být dodrženy i stavebně fyzikální požadavky (jako např. zvuková izolace).
- izolační materiály a potrubí topení musí být instalovány do roviny, aby bylo dosaženo pravidelného zakrytí vodičů topení.

- před pokládkou podlahových krytin musí být provedena kontrola zbytkové vlhkosti CM přístrojem.
- místa měření musí být stanovena ve spolupráci projektanta a firmy, která potěr pokládala.

I u topného potěru platí zásada pro převzetí konstrukčních spár do potěru. Topné okruhy musí být navrženy tak, aby neprotínaly konstrukční spáry.

Z důvodu nízkého koeficientu roztažnosti anhydritových potěrů je třeba instalovat dilatační spáry pouze ve výjimečných případech (např. mezi rozdílně vytápěnými plochami). Vodiče topení musí být před pokládkou přezkoušeny na vodotěsnost a během pokládky potěru musí být naplněny vodou. Topení musí být v průběhu pokládky a zrání potěru vypnuto!

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- stlačitelnost izolační vrstvy musí být ≤ 5 mm
- konstrukční spáry musí být převzaty do potěru. Přídavné dilatační spáry musí být vytvořeny u ploch vytápěných na různou teplotu.
- provést podle předpisu postupný ohřev potěru a snižování teploty
- nezapomenout na protokol o provedeném ohřevu podlahy
- zbytkovou vlhkost změřit pomocí CM přístroje

PODKLAD

Podklad musí splňovat stejné podmínky jako při pokládce potěru na izolační vrstvě. Přečtěte si proto odpovídající kapitolu - Potěr na izolační vrstvě.

POKLÁDKA

I zde si prosím přečtěte odpovídající informace, které jsou uvedeny v kapitole - Potěr na izolační vrstvě.

Minimální jmenovitá síla vrstvy potěru se řídí podle pevnostní třídy tekutého potěru, podle umístění topení v potěru - viz. tabulka na této straně.

Minimální jmenovitá síla vrstvy vytápěného potěru činí zpravidla 35 mm od horní hrany vedení topení.

Při pokládce izolačních vrstev a potěru musí být stěny již omítnuté.

OHŘEV

Jak během procesu ohřevu, tak i při pozdějším užívání topení nesmí dojít k dlouhodobému překročení vstupní teploty nad 55°C (krátkodobě lze teplotu zvýšit i na 60°C). Topení lze zapnout nejdříve po 7 dnech po pokládce potěru.

Podrobné informace k postupnému ohřevu potěru a snižování teploty u tekutých potěrů viz. směrnice Podlaháři (na straně 16).

Další pokyny k přípravě a realizaci topného potěru naleznete na následující straně. Protkol postupného ohřevu viz. strana 14.

- 1) Podklad - stropní deska
- 2) Separační vrstva
- 3) Deska potěru
- 4) Izolační vrstva

- 5) Vyrovnávací potěr
- 6) Vodiče topení
- d) Vnější průměr vodičů

Tabulka pro stanovení jmenovité tloušťky				
Typ konstrukce	Schéma skladby	Tloušťka potěru pod vodiči	Minimální překrytí vodičů v mm	Min. jmenovitá tloušťka potěru v mm
A1		0-5	45 ³⁾	45 + d
A2		5-15		50 + d
A3		> 15	25	45 + d ²⁾
B				45
C				45

- 1) přípustné provozní zatížení $\leq 1,5 \text{ kN/m}^2$. Stlačitelnost izolační vrstvy max. 5 mm
- 2) součet odstupů topných prvků od horní a spodní plochy desky potěru musí být maximálně 45 mm
- 3) na základě vysoké pevnosti v tahu za ohybu u tekutých potěrů lze snížit jmenovitou sílu vrstvy potěru nad topnými prvky u provozního zatížení do $1,5 \text{ kN/m}^2$ (bytová výstavba) na 35 mm (konstrukce typu A1, DIN 18560 část 2). Zde je předpokládána pevnost v tahu za ohybu minimálně $4,1 \text{ N/mm}^2$, které je u pevnostní třídy AE 20 zpravidla dosaženo (v případě potřeby provést ověřovací zkoušku na průhyb)

MFC Anhydrit 020 (025, 030)

ZAKLÁDÁNÍ SPÁR

Tekutý potěr nabízí výhodu, že i veliké plochy lze zpravidla pokládat beze spár. Přesto i zde platí důležitá pravidla, která musí být dodržena. Zvláště, pokud se jedná o předcházení reklamací.

KONSTRUKČNÍ SPÁRY

Konstrukční dilatační spáry musí být vždy převzaty do tekutého potěru.

KRAJOVÉ SPÁRY

Krajové spáry jsou ve své funkci spárami dilatačními mezi potěrem a stěnou stejně jako i mezi potěrem a všemi vzesupnými stavebními prvky. Tyto spáry jsou zpravidla tvořeny krajovým pásem.

- u potěrů, které neslouží jako topné potěry by tloušťka krajového pásu neměla být menší než 5 mm
- u topných podlahových konstrukcí musí krajový pás být schopen pojmout horizontální pohyb desky do 5 mm. Tloušťka krajového pásu by proto neměla být menší jak 10 mm
- u velkých ploch pokládaných beze spár musí být krajová spára dimenzována více - se širším krajovým pásem. Přitom musí být zohledněny i očekávané teplotní rozdíly, velikost plochy a koeficient tepelné roztažnosti (cca 0,012 mm/mK).

DILATAČNÍ SPÁRY

Dilatační spáry mají za úkol zabezpečit volný pohyb dílčích ploch potěru vůči sobě a zabránit přenosu zvuku a kmitání.

Materiál MFC Anhydrit je vynikající pro pokládku velkých ploch beze spár.

SMRŠŤOVACÍ SPÁRY

U nepříznivých geometrických tvarů dané plochy, podmínek vysychání a nepříznivých teplotních podmínek se může v oblasti dveří nebo vystupujících rohů tvořit větší pnutí. V těchto případech se i u potěrů na bázi anhydritu doporučuje provedení smršťovacích spár. Smršťovací spáry musí být vytvořeny před pokládkou potěru vhodným profilem nebo musí být vytvořeny řezem před vznikem smršťovacích trhlin.

Plán dilatačních spár by měl být vypracován projektantem.

NEVYTÁPĚNÉ PODLAHOVÉ KONSTRUKCE

Nevytápěné plochy s tekutým potěrem se zpravidla pokládají beze spár. Spáry jsou zakládány pouze pro omezení přenosu zvuku a kmitání. Při silném působení slunečního záření přes velké prosklené plochy, které může působit nepravidelné zahřívání plochy s potěrem, se doporučuje založení dilatačních spár, pokud je délka strany větší než 20 m. Tyto spáry je třeba přizpůsobit geometrii dané plochy a vzoru podlahové krytiny.

PŘÍKLAD VÝPOČTU TLOUŠTKY KRAJOVÉHO PÁSU:

- délka strany: 25 m
- koeficient tepelné roztažnosti: 0,012 mm/mK
- teplotní rozdíl: 40 °C (např. z 5°C na 45°C)
- $25 \times 0,012 \times 40 = 12 \text{ mm tepelné roztažnosti}$
- stlačitelnost krajového pásu: 70%
- $12 : 0,70 = 17,1 \text{ mm (minimální síla krajového pásu)}$

V tomto případě se doporučuje použít např. dvojmo krajový pás síly 10 mm.

PRACOVNÍ SPÁRY

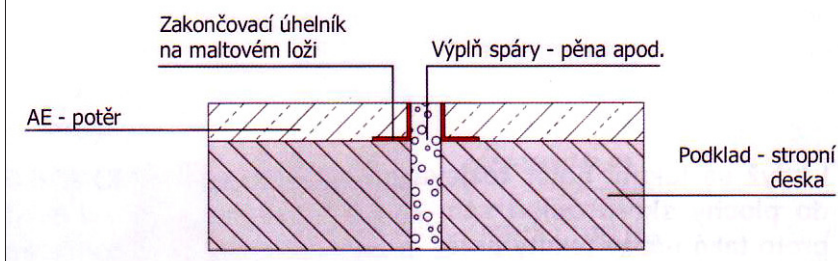
Na základě neutrální charakteristiky tekutých potěrů během fáze tuhnutí a vysychání zde není třeba zakládat pracovní spáry.

DODATEČNÉ POKYNY

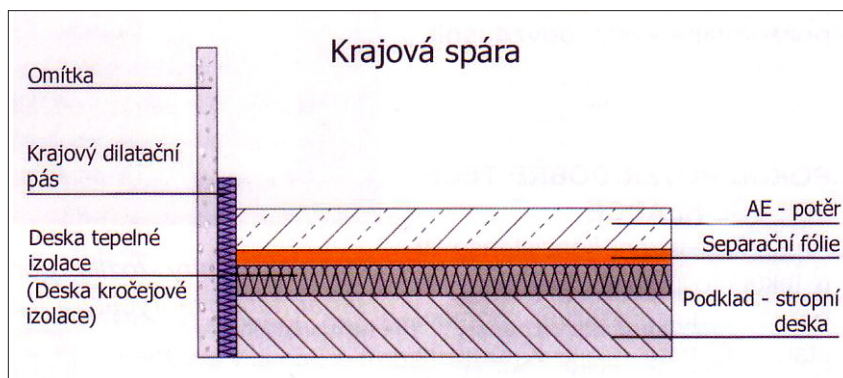
- dilatační spáry musí být převzaty i do podlahové krytiny, protože mají značný vliv na vzhled podlahy. Doporučuje se stanovit polohu dilatačních spár přímo na stavbě se zúčastněnými řemesly, jako i s projektantem a investorem stavby během konzultace v předem dohodnutém termínu.
- spáry mohou být podmíněny i typem podlahové krytiny. Zde musí předat potřebné informace výrobce dané krytiny.

Plán spár je vypracován projektantem.

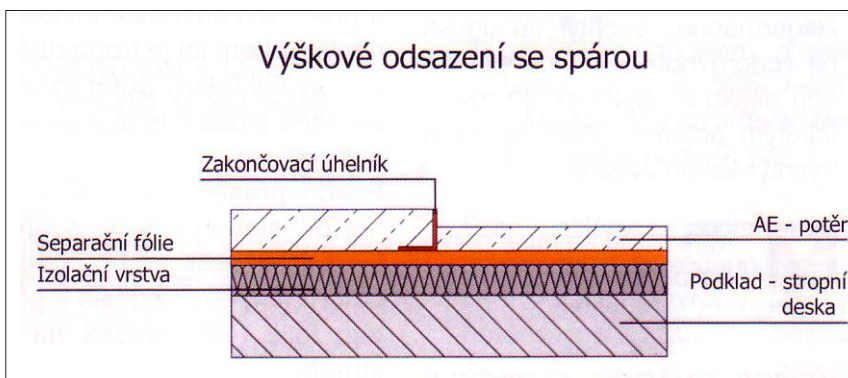
Konstrukční příp. dilatační spáry

Krajová spára

Výškové odsazení se spárou

MFC Anhydrit 020 (025,030)

MÍRA ROZLITÍ , LITÍ POTĚRU A JEHO ODVZDUŠNĚNÍ

I když se tekutý potěr rozlévá do plochy skoro úplně sám, proto také název tekutý potěr, je třeba dodržet několik zásad. Zvláště je důležité nalít potěr do požadované výšky odvzdušnit.

Stanovení míry rozlití pomocí Hägermannova trychtýře a podložky.

Nivelace a odvzdušňování tekutého potěru pomocí „rádla“.

POKUD POTĚR DOBRĚ TEČE, JDE VŠE HLADCE

Přesné nastavení konzistence lití u tekutého potěru se provede nejspolehlivěji pomocí míry rozlití. K tomu je zapotřebí Hägermannův trychtýř, skleněná deska a skládací metr.

Hägermannův trychtýř se umístí na vodorovnou a suchou skleněnou desku a naplní se do roviny tekutým potěrem. Poté se tento trychtýř kolmo zvedne.

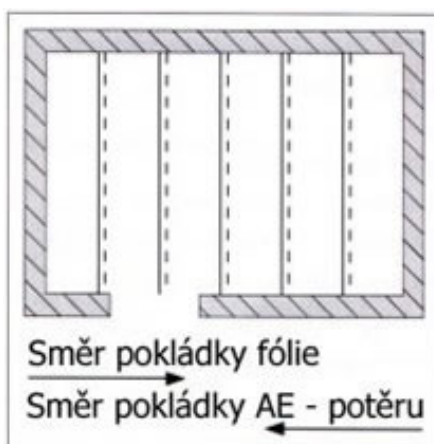
Míra rozlití se musí pohybovat mezi 21 až 24 cm.

VELICE SNADNÉ A RYCHLÉ ZALITÍ PLOCHY

Potěr se rovnoměrně rozlije po ploše pomocí gumové hadice napojené k čerpadlu. Hadici je nutno vést po zalévání ploše pravidelně a v krátkých odstupech.

Instalované výškové měrky musí být okamžitě po zalití a před odvzdušňováním odstraněny. Během lití je třeba dbát na to, aby byl tekutý potěr rozlíván po dané ploše cíleně a aktivně.

Pokud přesahy separační fólie nejsou slepené nebo svařené, je třeba zvolit směr pokládky tak, aby nedošlo k podlití této fólie viz. obrázek)

VELMI DŮLEŽITÉ JE ODVZDUŠNĚNÍ POTĚRU

Během odvzdušňování potěru se tento homogenizuje a odvzdušňuje dvakrát kolmo proti sobě (do kříže) pomocí odvzdušňovací tyče.

Aby bylo možné dosáhnout co největších ploch v jednom pracovním procesu, je vždy účelné postupovat s více pracovníky současně. Během lití v „přední“ zóně může být v „zadní“ již zahájeno odvzdušňování.

Nedoporučuje se ponechat potěr delší dobu bez odvzdušnění, může tak dojít k jeho povrchovému zavadnutí a tím zhoršení následného zpracování.

*Pozor:
Odvzdušňování prováděné vícekrát způsobuje sedimentaci malty!*

MFC Anhydrit 020 (025, 030)

VYSYCHÁNÍ A DODATEČNÉ OŠETŘOVÁNÍ POTĚRU

I z tekutého potěru se musí odpařit přebytečná, nevázaná voda - stejně jako ze všech stavebních materiálů na bázi minerálního pojiva. Aby bylo možné opatřit tekutý potěr co nejrychleji podlahovou krytinou, existují osvědčené postupy pro zajištění plynulého vysychání tekutého potěru.

VYSYCHÁNÍ

První 2 dny po pokládce je nutné potěr chránit před působením vnějších vlivů (nevětrat, zabránit průvanu, teplotami nad 30°C a přímým slunečním zářením). Po uplynutí této doby je nutné zajistit rovnoměrné a plynulé vysychání potěru. Čím rychleji lze provést výměnu vzduchu v daném prostoru, tím nižší je vlhkost vzduchu a tím lépe může tekutý potěr vysychat. Síla vrstvy potěru by měla být omezena na staticky potřebnou míru a to nejen z důvodů hospodaření. Čím je deska potěru tenčí, tím je kratší proces vysychání!

Jak je uvedeno výše, je nutné zajistit nejen plynulé ale také rovnoměrné vysychání potěru. Z tohoto důvodu je zakázáno povrch potěru jakkoliv zakrývat či na něm skladovat stavební materiál. Po celou dobu vysychání potěru je nutné zajistit teplotu prostředí min. 10 °C a rel. vlhkost vzduchu by neměla překročit 70% (zvláště důležité v zimním období!) - temperovat a pravidelně větrat bez vniku průvanu!

Potěr nesmí zmrznout!

Po celou dobu vysychání potěr chráňte před vysokými teplotami nad 25°C, silným průvanem či přímým osluněním, které by také mohlo zapříčinit nerovnoměrné schnutí potěru.

Lité anhydritové potěry nejsou určeny jako pochozí vrstva a z tohoto důvodu by měly být co nejdříve opatřeny nášlapnou vrstvou. Proces vysychání nesmí být nijak omezován a po dosažení požadované max. zbytkové vlhkosti musí být potěr zakryt finální krytinou. Při zajištění optimálních podmínek zrání potěru je potěr zpravidla do 5 - 6 týdnů vyschlý na požadovanou mez. V případě, že by měl být potěr ponechán delší dobu bez nášlapné krytiny (tj. déle než 6 týdnů) je vhodné povrch potěru dodatečně ošetřit např. penetrací - nebo pro volbu správného postupu kontaktujte naši technickou podporu.

POSOUZENÍ A OŠETŘENÍ POVRCHU TEKUTÉHO POTĚRU

Dnes se lité anhydritové potěry běžně přebroušují. Tuto činnost nemusí vždy provádět aplikátor potěru a je nutné se vždy předem dohodnout. Toto přebroušení lze vynechat, pokud je povrch tekutého potěru pro daný účel dostačující.

Před pokládkou podlahové krytiny musí být provedeno vyhodnocení kvality povrchu tekutého potěru na základě běžných zkoušek, jako např. zkouška tvrdosti povrchu - rytím, poklepem, odtrhová zkouška či zkouška přilnavosti lepidel.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- první 2 dny potěr chránit vůči vnějším vlivům
- po 2 dnech umožnit plynulé a rovnoměrné vysychání potěru
- chránit potěr před mrazem či vysokými teplotami
- zajistit min. teplotu prostředí 10 °C a rel. vlhkost vzduchu max. 70% - pravidelně větrat!
- v případě nevhodných klimatických podmínek nasadit elektrické vysoušeče vzduchu
- po dosažení max. zbytkové vlhkosti bez odkladu aplikovat nášlapnou krytinu
- v případě lepených krytin povést test kvality povrchu

MFC Anhydrit 020 (025, 030)

POKYNY K POKLÁDCE PODLAHOVÝCH KRYTIN , FUNKČNÍ OHŘEV POTĚRU

VYZRÁLOST NA POKLÁDKU

Před zahájením pokládky podlahové krytiny musí být potěr řádně suchý, tj. musí být dosažena max. povolená zbytková vlhkost obsažená v potěru. V případě, že tuto max. povolenou vlhkost výrobce podlahové krytiny nespecifikuje, doporučujeme řídit se dle ČSN 74 4505 - tabulka č. 8 stanovuje nejvyšší povolenou vlhkost anhydritového potěru následovně:

Kamenná či keramická dlažba	max. 0,5%
Lité podlahoviny na bázi cementu	nelze
Syntetické lité podlahoviny	max. 0,5%
Paropropustné textilie	max. 1,0%
PVC, linoleum, guma, korek	max. 0,5%
Dřevěné podlahy, parkety, lamino	max. 0,5%

U topného potěru je nutné uvedené hodnoty ještě ponížít o 0,2 % !

Pro stanovení hodnoty zbytkové vlhkosti je třeba použít CM přístroj nebo se stanoví gravimetricky.

ZVLÁŠTNÍ OPATŘENÍ (ZVYŠOVÁNÍ A SNIŽOVÁNÍ TEPLOTY)

U topného potěru nesmí být zapomenuto na proces postupného zvyšování teploty. I u potěru, který vyschnul za běžných podmínek (bez pomoci topení), musí být před pokládkou podlahové krytiny zapnuto topení a musí být provedeno postupné zvyšování teploty a její postupné snižování.

FUNKČNÍ OHŘEV A VYZRÁVÁNÍ POTĚRU POMOCÍ TOPENÍ PŘED POKLÁDKOU PODLAHOVÝCH KRYTIN:

Po 7 dnech po pokládce lze zahájit postupný ohřev podlahy. Je nutné zamezit šokovému navýšení teploty v potěru a proto především v zimním období je nutné místnost předem vytemperovat tak, aby rozdíl teplot potěru a zahajovací vstupní teploty topení nepřekročil 10°C.

Při zapnutí podlahového topení pro ohřev podlahy za účelem jejího řádného vyzrání či funkčního ohřevu je třeba u podlahového topení na bázi teplé vody nastavit zahajovací vstupní teplotu na max. 25°C (optimálně 20°C, pokud je to technicky možné) a teplotu denně zvyšovat po 10°C až na maximální vstupní teplotu 55°C. Tuto maximální vstupní teplotu je třeba udržovat po dobu (v závislosti na tloušťce potěru) minimálně 3 dnů bez snížení teploty v nočních hodinách. Během této doby je třeba v dané místnosti kontinuálně větrat bez vzniku průvanu (pozor na déšť). Během fáze snižování teploty je třeba vstupní teplotu snižovat postupně a to o max. 10°C denně bez nočního poklesu až na hodnotu vstupní teploty 25°C.

U elektrického podlahového vytápění je nutné nastavit vstupní teplotu vždy o cca 5°C menší než požadovanou, neboť odporové dráty se zpravidla nahřívají o 5-10°C více než je nastaveno na termostatu.

Kontrola vysušení potěru během maximální vstupní teploty se provede při provozu topení a to položením fólie velikosti 50 x 50 cm na plochu potěru v oblasti kde se nacházejí vodiče topení. Okraje této fólie se připevní po celém obvodu k ploše potěru pomocí lepicí pásky. Pokud se během dalších 24 hodin neobjeví pod fólií stopy vlhkosti, je potěr suchý a teplotu lze postupně snížit až na povrchovou teplotu cca. 25°C.

Po vypnutí podlahového topení je třeba chránit potěr před průvanem a příliš rychlým ochlazením!

V průběhu kladení podlahové krytiny by teplota potěru neměla klesnout pod 15°C.

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- před kladením podlahové krytiny provést kontrolu zbytkové vlhkosti potěru metodou CM či gravimetricky
- postupný ohřev podlahy zahájit nejdříve po 7 dnech
- vstupní teplota nesmí překročit 25°C, max. teplota 55°C
- provést postupné snižování teploty
- vyplnit řádně Protokol ohřevu podlahy
- v průběhu kladení podlahové krytiny by teplota potěru neměla klesnout pod 15°C
- v případě lepených krytin povést test kvality povrchu

Protože nelze vyloučit, že v době následující po ukončení ohřevu a vysušení potěru a vlastní pokládkou podlahové krytiny nedošlo k opětovnému navlhčení podlahy, nelze podle současně platných technických pravidel upustit od měření CM přístrojem před zahájením pokládky podlahové krytiny.

Pro provedení zkoušky zbytkové vlhkosti pomocí CM přístroje musí být předem stanoveny na každých 200 m², případně na každý byt, tři místa měření.

Předem přesné stanovení míst měření má zabránit tomu, aby nedošlo k poškození vodičů topení odebráním vzorků potěru firmou pokládající podlahovou krytinu. Body měření vlhkosti by přitom měly zohlednit místo z hlediska vysychání potěru nejméně příznivě (např. místa s větší silou vrstvy potěru).

Teplota podlahy, která byla v době pokládky podlahové krytiny, nesmí být po dobu 3 dnů po provedení pokládky změněna (dodržovat pokyny výrobce pro dobu tuhnutí, příp. vytvrzení lepidel a dalších použitých materiálů).

Protokol ohřevu podlahy viz. formulář na straně 14.

UPOZORNĚNÍ !

Veškeré informace uvedené v tomto aplikačním manuálu jsou založeny na dlouholetých zkušenostech při výrobě a aplikaci těchto materiálů. Vždy je nutné důkladně posoudit vhodnost výrobku pro plánované použití. Vzhledem k rozdílným podmínkám při realizaci, je třeba předem zvolit vhodnou skladbu a technologický postup.

MFC - MORFICO s.r.o. nezodpovídá za vady a případné škody vzniklé v důsledku nesprávného použití nebo zpracování výrobku.

MFC - MORFICO s.r.o.

Olbrachtova 1758

666 03 Tišnov

Tel.: +420 549 410 141

Fax: +420 549 410 089

e-mail: morfico@morfico.cz

www.morfico.cz

číslo verze: 1/2017

Protokol ohřevu podlahy pro řádné vyschnutí topného potěru na bázi materiálu MFC Anhydrit

Investor: _____

Stavba : _____

Topenářská firma: _____ Stavbyvedoucí: _____

Systém podlahového topení: _____

Pokládka potěru dne: _____

Fáze 1.

Ohřev (kombinace funkčního vytápění a vytápění pro řádné vyschnutí potěru) zahájen dne: _____
(nejdříve 7 dnů po pokládce potěru). **Upozornění:** Během fáze vytápění za účelem vysušení potěru řádně větrat!

	Datum	Vstupní teplota °C (max. 55°C)	Podpis
1 – 3. den		Ohřev na + 25°C, pokles v noci mimo provoz	
4. den		Ohřev na + 35°C, pokles v noci mimo provoz	
5. den		Ohřev na + 45°C, pokles v noci mimo provoz	
6. den		Ohřev na + 55°C, pokles v noci mimo provoz	
Od 7. dne		Maximální vstupní teplota, + 55°C, vypnutý noční pokles teploty až do docílení požadované hodnoty zbytkové vlhkosti (zkouška pomocí fólie a CM přístroje)	
Poslední den		Dosaženo vyzrálosti* potěru pro pokládku NV	

* vyzrálost potěru je závislá na druhu podlahové krytiny $\leq 0,3$ případně $\leq 0,1\text{CM}\%$

Fáze 2.

Zkouška vyschnutí potěru (zkouška fólií)**:

Datum	Zkouška fólií - potěr suchý ANO/NE	Podpis

** nenahrazuje měření CM přístrojem před zahájením pokládky podlahové krytiny

Fáze 3.

Pokles vstupní teploty:

	Datum	Vstupní teplota °C	Podpis
_____den		Pokles vstupní teploty na + 45°C, Pokles v noci mimo provoz.	
_____den		Pokles vstupní teploty na + 35°C, Pokles v noci mimo provoz.	
_____den		Pokles vstupní teploty na + 25°C, Pokles v noci mimo provoz.	

Fáze 4.

Zkouška CM přístrojem. Podlahová krytina – typ: _____

Datum	Měření CM přístrojem (%)	Podpis

Místo/datum

Podpis (investor, topenář, architekt nebo projektant)